

www.srbb.nl

juli/aug 2017- Jaargang 21 - Nr.7/8

TRACK

STICHTING RHYTHM & BLUES BREDA

*Meeneem
Exemplaar*

**DUBBEL
DIKKE
ZOMER
EDITIE**

WATCH ME

NINA MASSARA

SR & BB

STICHTING RHYTHM & BLUES BREDA

Beste lezers,

Helaas moet ik aankondigen dat er voorlopig geen "DrGroove's Blues 'n Roots Kalender" zal verschijnen. Ook mijn inbreng in de inhoud van Track zal de komende tijd tot een minimum beperkt zijn. Dit alles heeft te maken met mijn gezondheid. 29 mei moest ik een zware operatie ondergaan en als gevolg daarvan zal ik een lange periode moeten revalideren. Al mijn resterende energie zal ik daar voor nodig hebben en ik zal dus weinig tot niets aan energie in Track en de muziek-kalender kunnen steken. Lange tijd was het zelfs onzeker of Track wel kon blijven verschijnen, want er was / waren geen kandida(a)t(en) met voldoende capaciteiten te vinden om dat klusje over te nemen. Op het laatste nippertje meldde er zich gelukkig toch nog een reddende engel die dit wel wilde gaan proberen: Esther van Rees uit Roosendaal, zal de komende tijd als plaatsvervangend hoofdredacteur, mijn taken zo goed als mogelijk gaan waarnemen. Dit is een pak van mijn hart, want ik zou het heel erg jammer gevonden hebben als Track, na meer dan 20 jaar, niet meer had kunnen verschijnen. Zo'n blaadje wordt op d'n duur toch je troetelkind.

Het zou overigens heel goed kunnen dat de komende edities van Track er een stukje anders uit zullen zien en mogelijk ook met enige vertraging zullen verschijnen; hiervoor vragen wij jullie bij voorbaat om begrip. Desalniettemin hoop ik dat jullie er net zo veel leesplezier aan zullen hebben!

Enne....: "Zet 'm op Esther!"

Ger 'DrGroove' van Leent

Hallo beste mensen ,

Ik ben Esther van Rees en ik ben tijdelijk plaatsvervangend hoofdredacteur.

Wellicht hadden jullie er al iets over gehoord?

Ik woon sinds kort in Roosendaal en hou erg van schrijven en van muziek; wat muziek betreft heb ik best wel een brede smaak trouwens! Maar blues en soul vallen daar absoluut ook onder hoor! Vanaf deze plek wil ik Ger natuurlijk ook het ALLERbeste wensen met zijn herstel en laten weten dat we aan hem denken.

Wat ik zelf grappige muziek vind van de laatste tijd is Seasick Steve. Een oudere man die met zijn zelf gefabriceerde gitaartjes ook in Nederland enorm aansloeg....leuk was natuurlijk ook dat hij regelmatig een dame uitnodigde op het toneel bij zijn live-optredens. Prachtig...zo'n man zonder enige zelfingenomenheid.

Esther van Rees

BLUESMAGAZINE.NL
COPYRIGHT © MARCO VAN ROOIJEN

CD VAN DE MAAND

NINA MASSARA

Juli

WATCH ME (LABEL: CSP RECORDS)

Ik heb haar gevonden!! De Betty Boop van de blues!!! Niet alleen qua uiterlijk krijgt Nina Massara deze titel van mij maar ook vanwege haar eigenzinnige stemgeluid. Ze heeft namelijk een sensueel, haast fluisterend geluid dat ongenadig onder je huid kruipt. En als je die stem en uitstraling dan ook nog eens koppelt aan funky New Orleans blues kan je mij niet blijer krijgen.

De cd van deze Deens-Amerikaanse zangeres werd opgenomen in Denemarken en in Austin Texas en geproduceerd door Martin Wittrock. De begeleiding werd gedaan door leden van de Band Of Heathens. En dit kan zo'n beetje uitgelegd worden als: "Little Feet" meets Betty Boop.

Dit broeierige album start met de laid back groovende blues Watch Me, wat qua geluid, ergens tussen Etta James en Delbert McClinton in zit. Daarna volgt de net zo funky shuffle Big Easy waarin Dr. John om het hoekje lijkt te kijken. Massara's broeierige stem past perfect in dit zweterig groovende nummer. In Impossible To Resist zingt Nina een duet met Band Of Heathens lid Colin Brooks. Het duo kronkelt vocaal om elkaar heen en vormt een prima stel. En wederom is de sfeer in dit nummer sensueel.

De langzaam kruipende blues All That I'll Ever Need wordt gedragen door een trillende slide plus dobro en zou zo op het repertoire van Bonnie Raitt kunnen staan. In de lome New Orleans shuffle Something New krijgen de woorden "I

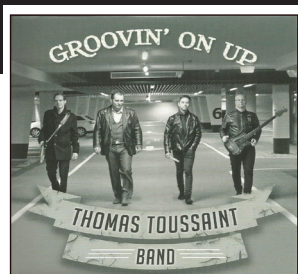
need a guitar player with some new hot licks" een extra broeierige dimensie.

Er is op dit album ook volop ruimte voor de ouderwetse New Orleans rhythm en blues. You Ain't Up To It is een shuffle die doet terug denken aan Smiley Lewis of Fats Domino. Het New Orleans ritme maakt het nummer vanzelf al funky. Hetzelfde geldt voor Crazy en Drive Drive Drive. Nina sluit het album af met de New Orleans shuffle Full Grown Woman met jazzy blazers en een soepel rollende piano. In het nummer vermeldt Nina terloops: "she needs a full grown man". Sollicitatiebrieven voor deze functie kunnen helaas niet via ons magazine gestuurd worden! Ondeugend, sensueel, swingend....allemaal termen die opgaan voor dit prima blues album van mijn nieuwe idool.

*Tekst: Peter Marinus,
bluesmagazine*

CD van de Maand komt tot stand i.s.m. Roots Mail Music en SR&BB

THOMAS TOUSSAINT BAND GROOVIN' ON UP

In 2015 richtte Thomas Toussaint in Haarlem samen met Leander Nijland (gitaar), Dirk Wagenveld (bas) en Paolo de Stigter (drums) de Thomas Toussaint Band op. Deze band speelt de blues zoals hij gespeeld hoort te worden met wel eigen interpretaties. De Chicago Blues, Swing, Louisiana Swamp, R'n'R en New Orleans Blues & Jazz wordt op heerlijke wijze vertolkt. Thomas Toussaint speelde, voordat hij zijn eigen band oprichtte, enkele jaren samen met Robbert Fossen. Zij ontmoetten elkaar in een Haagse Jazzclub waar Robbert met zijn duo speelde. Robbert raakte onder de indruk van het harmonicaspel van Thomas en introduceerde hem onder andere bij Chicago Blueszanger Tail Dragger, waar hij op het Zoetermeerse Bluesfestival mee samenspeelde. Ook kwam hij in contact met John Primer (Muddy Waters Blues Band) en speelde met hem mee in Nederland. Met de Thomas Toussaint Band heeft hij vele malen het voorprogramma mogen verzorgen in binnen- en buitenland. Hier hield hij veel goede recensies en (blues)vriendschappen aan over. In 2016 bracht de band de zelfgeproduceerde EP Groovin' On Up uit. Deze EP bestaat uit 6 nummers: Fourteen Dollars In The Bank (Paul Delay), Two Headed Woman (Weaver/

Dixon), Double Eyed Whammy (Tommy Ridgeley), maar bekend geworden door Freddie King, Oh Baby (Little Walter Jacobs), Where Were You (Kim Wilson) en You Upset My Mind (Jimmy Reed). Hierop laat Thomas zien waar hij zijn (blues)roots vandaan heeft. Hij laat zien dat er zoveel schitterende blues gemaakt wordt. De band, toch maar 4 jongemannen, staat als een huis. Klinkt zeer volwassen, Thomas is nog maar 27 jaar, en de productie is prachtig. Het klinkt echt alsof er een grotere band staat te spelen, maar dat is een compliment naar de band en productie toe. Het zijn voor mij 6 heerlijke songs, die mijn volledige aandacht hebben. De band is nog maar pas bezig en heeft nu toch al laten zien, dat zij er zeker mogen zijn. Nu is het wachten op de 1ste volledige cd, waar ik reikhalzend naar uit zal kijken. Op 1 maart 2017 werd Thomas uitgeroepen tot de beste Harmonicaspeler van 2016, een award die onder andere ook is gewonnen door Bas Kleine (Livin' Blues Experience).

"De Thomas Toussaint Band is de toekomst van de Europese blues scene, die nog steeds groeit"- Martin Lang, Chicago, IL.

John vd Linden

Fine Tattoo Works
Nieuwe Haagdijk 4 Breda
Tel: 076 - 5208738

July 14 15 16

1985 — 2017

time schedule

16

sunday

DOORS: 11.30

22.00 - 23.30	Jools Holland & His Rhythm & Blues Orchestra	[UK]
19.45 - 21.15	Jethro Tull by Ian Anderson	[UK]
18.00 - 19.15	Canned Heat	[USA]
16.15 - 17.30	The Magpie Salute	[USA]
14.45 - 15.45	The Bros. Landreth	[CAN]
13.15 - 14.15	Saron Crenshaw	[USA-NL]
12.00 - 12.45	Johnny Mars & Michael Roach	[UK]

15

saturday

DOORS: 11.30

22.00 - 23.30	ZZ TOP	[USA]
19.45 - 21.15	The Red Devils	[USA]
18.00 - 19.15	The Blind Boys of Alabama	[USA]
16.15 - 17.30	Mike Zito	[USA]
14.45 - 15.45	Jon Cleary	[USA]
13.15 - 14.15	Walter Broes & The Mercenaries	[BE]
12.00 - 12.45	Barrelhouse	[NL]

14

friday

DOORS: 18.30

23.15 - 00.45	The King (A)Live	[BE]
21.45 - 22.45	James & Black	[USA-BE]
20.15 - 21.15	Rumours, 40 years	[BE]
19.00 - 19.45	Winterland '76	[BE]

[Artists and times are subject to change without notice. The event is rain or shine; no refunds.]

info & tickets www.bluesfestival.be

Deusterstraat 78. Peer, Belgium.

O.D. ROCK 'N BLUES BAND

MANY ROADS

Op de tracklist zien we drie nummers die toegeschreven worden aan Joe Bonamassa*, naast een van een persoonlijke favoriet van mij, Robert Johnson (Walking Blues), en van Willie Dixon, Billy Thompson, Brown Bird en Kenny Wayne Shepherd ook elk een. Wellicht dat deze mannen er wat leuks mee kunnen? We trappen af met So It's Like that. En ja hoor! Lekker! Het is allemaal niet foutloos, niet perfect, maar dat maakt het juist leuk. Stamp lekker door. Ik begrijp nu ook meteen wat ik tegen Bonamassa heb: veel te glad. (Net als zijn pakken...). De tweede op de schijf, tevens tweede cover van Bonamassa, is Living On the Moon. Verdornd. De mannen van O.D. begrijpen helemaal waar het om gaat: enthousiasme! Ik krijg visioenen van alle road-movies die ik ooit heb gezien. Verder met King's Highway (Shepherd). Ook deze zetten de heren moeiteloos naar hun hand. Een bescheiden hoofdrol (kan dat?) voor pianist Raymond van Kesteren. Waar het eerste nummer nog wat ielig klonk in de productie, staat dit nummer als een huis. Down To The River (Brown Bird), een beetje een slap gospelnummer, had daarentegen van mij niet hoeven; zit gewoon niet genoeg pit in.

Back To Memphis geeft je precies wat je van de titel mag verwachten: lekkere rock 'n' roll, in de sfeer van het aloude MacTale, om er maar een Nederlandse evenknie bij te pakken. Het gedreutel van Down To The River ben ik alweer vergeten. Can't Judge A Book (Dixon) is natuurlijk heerlijk; aan nummers van Willie Dixon kan je onmogelijk wat verpesten (dat heb ik althans nog niet meegemaakt). Weer van die fijne rock 'n' roll. O.D. Blijkt geen rock 'n blues band te zijn maar een blues/rock 'n roll band. En dat vind ik niet vervelend! Al met al zijn ze bezig om met deze cd een dikke voldoende te scoren. Dan

het titelnummer van deze cd. So Many Roads. Op een paar seconden na 8 minuten, toe maar. Wat een glansrol voor gitarist/zanger Gert Vonk! Onderuit zijn tenen! Afsluiter is mijn favoriet bij voorbaat: Walking Blues van Robert Johnson, opgenomen tijdens een repetitie, daarom tot bonus track verheven. Goed gedaan! Door de primitievere opname komen ze heel dicht bij het origineel. Piano ligt er wat te dik op, maar dat kan door de opname komen.

Al met al: een heerlijke schijf. Als je deze koopt na een optreden dan krijg je daar geen spijt van. Geen idee of het ding ook in de winkel te krijgen is, maar anders vast en zeker via de website te bestellen. Als je Nederlandse blues verzamelt dan mag deze niet ontbreken! Al met al: een dikke 7, bijna een 8.

Ton Odijk

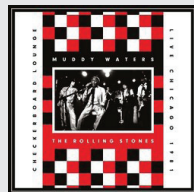
** (n.v.d.r. Voor de volledigheid dient hier vermeld te worden dat "So Many Roads" niet van Joe Bonamassa is, zoals op de hoes staat vermeld. Het nummer is geschreven door Marshall Paul in 1959, voor het eerst opgenomen door Otis Rush in 1960 en was een flinke hit voor John Mayall in 1966. Daarna is het nog menigmaal door anderen recovered, waaronder dus Joe Bonamassa.)*

[The Rolling Stones & Muddy Waters – Live in The Checkerboard Lounge 1981](#)

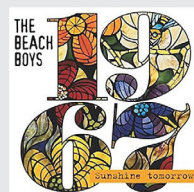
(19 juni)

This live performance, previously released on DVD, is now being released as Stand-alone CD for the first time. Checkerboard Lounge: Live In Chicago 1981 captures a very special night in the middle of the Stones mammoth 1981 US tour when the band turned up on their night off at Buddy Guy's Checkerboard Lounge blues club in Chicago where Muddy Waters was playing. Mick Jagger, Keith Richards, Ronnie Wood and Ian Stewart all joined in the performance for a truly memorable night.

[The Beach Boys – 1967 Sunshine Tomorrow](#)

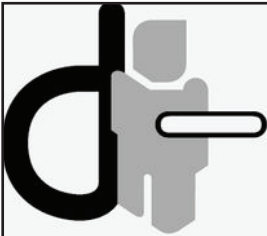
This unique 2CD compilation pulls together a slew of previously unreleased material from America's favorite band, The Beach Boys. The collection includes the new stereo remix of Wild Honey, as well as unreleased outtakes from the session recordings. Also included are unreleased session tracks from the Smiley Smile sessions and live tracks from Hawaii, Washington, DC and Boston.

[CONCORD MUSIC GROUP AND RHINO ENTERTAINMENT ANNOUNCE CAMPAIGN TO CELEBRATE STAX RECORDS' 60TH ANNIVERSARY](#) (1 juni)

De Stax Classics serie bestaat uit 10 cd's met ieder 12 songs van de grootste artiesten uit dit legendarische platenlabel. Ze zijn ook nog eens vriendelijk voor de portemonnee (rond de € 8,-) De hoogtepunten uit de carrière's van: Otis Redding, William Bell, Johnnie Taylor, Carla Thomas, Booker T & The MGs, The Dramatics, Albert King, Sam & Dave, Isaac Hayes en The Staple Singers.

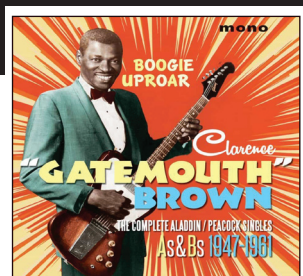

d-media

webdevelopment and more

<http://d-media.nl> || info@d-media.nl

CLARENCE "GATEMOUTH" BROWN BOOGIE UPROAR

Een 2cd box op het Engelse Jasmine label, die geheel gevuld wordt met het vroege werk van de uit Louisiana afkomstige Clarence "Gatemouth" Brown. cd1 loopt van 1947 tot en met 1951 terwijl cd2 de jaren tussen 1952 en 1962 bestrijkt.

Gatemouth was een multi instrumentalist, die o.a. de gitaar en de viool bespeelde. Daarnaast was hij ook een begenadigd zanger. Hij switchte met het grootste gemak van de blues naar de country en van de jazz naar de cajun. Zijn grootste successen had hij eind jaren 40 begin jaren 50. In de jaren 60 zakte zijn populariteit danig in en schakelde hij tijdelijk over op de country & western.

Vanaf de jaren 70 was hij echter weer terug in de blues wereld en toerde hij regelmatig door Europa. Hij trad zelfs in de Sovjet Unie op en in Breda. In de tachtiger jaren nam hij albums op voor het Rounder en Alligator label. Gatemouth stierf in 2015 aan de gevolgen van longkanker.

En nu hebben we dus in totaal 45 nummers met alle singles plus B-kantjes, die op het Aladdin en Peacock label verschenen. Allemaal voorzien van een zalig big band geluid. Een geluid dat in de 40's-50's erg populair was. Een mix van jazz en blues.

Als begeleiders duiken onder andere saxofonist Jack McVea (uit de band van Lionel Hampton), saxofonist Arnett Cobb en pianist Jimmy McCracklin op. Gezien het feit, dat het peil van vrijwel alle nummers enorm hoog is, is het haast ondoenlijk om er uitschieters uit te halen. Toch zal ik een poging wagen.

Guitar In My Hand uit 1947 is een big band shuffle waarin de krachtige zang van Gatemouth opvalt. Atomic Energy is een stomende instrumentale boogie woogie waarin Gatemouth zijn gitaar de vrije, fantasierijke loop laat. Uit 1949 stamt de

aan Louis Jordan herinnerende boogie Mary Is Fine met priemend gitaarwerk. Win With Me Baby uit 1950 is een rijkelijk georkestreerde slowblues waarin de warme blazerssectie de hoofdrol opeist. Nog zo'n mooie slowblues is de bedrukte blues Sad Hour die zijn titel alle eer aan doet.

In Boogie Uproar uit 1953 duiken rockabilly invloeden op. Een supersnel nummer met soli van gitaar, piano, trompet en saxofoon. Hurry Back, Good News is een Chuck Berry-achtige rocker die ook veel aan "See You Later Alligator" deed denken. De blazerssectie blaast zich een ongeluk in de ongenadig snelle swinger Gate Walks To Board, ondersteund door de priemende gitaar van Gatemouth. That's Your Daddy-Yaddy-Yo is een messcherp rockende boogie met stotende drums. In Just Before Dawn duikt voor het eerst de viool op. Dit nummer is een weirde mix van country en rhythm & blues. Het lijkt wel alsof het ritme in dit nummer door stampende klompen wordt voortgebracht.

Er staan in totaal drie nummers op deze dubbelaar, die mij niet konden overtuigen. September Song is een wel erg gladde tearjerker waarin zelfs Gatemouth's gitaar de boel niet kan redden. Hetzelfde geldt voor het al even gladde Gate's Tune. In Slop Time duikt er ineens een dwarsfluit op en gaat Gatemouth op de Caribische toer. En die stijl paste hem totaal niet!

Drie niet overtuigende nummers op een totaal van 45 : dat is toch geen misselijke score!

Ik ben blij dat de toch altijd wat ondergewaardeerde Gatemouth Brown door middel van deze pracht compilatie de eer krijgt die hij verdient.

Peter Marinus, bluesmagazine

MONSTER MIKE WELCH AND MIKE LEDBETTER RIGHT PLACE, RIGHT TIME

Het blijft bizar klinken!!! Een bluesgitarist van 37 jaar oud, die al 25 jaar in het vak zit. Toch is dat wel degelijk het geval bij Monster Mike Welch. Als 11-jarig jochie werd hij ontdekt en zijn bijnaam "Monster" kreeg hij twee jaar later van Blues Brother Dan Aykroyd. Welch heeft al flink wat cd's op zijn naam staan en is daarnaast ook nog eens lid van Sugar Ray & The Bluetones. Nu is er dus een cd, die hij samen met zanger Mike Ledbetter uit Chicago op nam. Deze verdiende zijn muzikale sporen in verschillende muziekstijlen zoals soul, gospel, jazz en zelfs in de opera! Welch en Ledbetter ontmoetten elkaar tijdens een eerbetoon aan Otis Rush op het drieëndertigste Chicago Blues Festival. Deze ontmoeting smaakte blijkbaar naar meer en het resultaat is deze 'Right Place, Right Time' cd. Een album, dat een eerbetoon is aan de klassieke blues uit de vijftiger en zestiger jaren, waarop ze worden begeleid door een stel prima muzikanten. Geopend wordt met de swingende uitvoering van het Elmore James nummer Cry For Me Baby waarin direct de soulstem van Ledbetter opvalt. Hoofdrollen zijn er verder weggelegd voor het rollende pianospel van Anthony Geraci en het functionele gitaarwerk van Welch. Een heerlijke swinger! We blijven swingen met I Can't Please You, een lekker soulvolle uitvoering van het Jimmy Robins nummer. Het puntige gitaarwerk van Monster Mike en de loom knorrende saxen van Doug James en Sax Gordon maken dit nummer tot één van de hoogtepunten van deze cd. Kay Marie werd geschreven door Mike Ledbetter en is een shuffle met duidelijke Chicago blues invloeden, zonder overbodige franje. Anthony Geraci, gast gitariste Laura Chavez en Monster Mike volgen elkaar op met swingende solo's. Natuurlijk mag er geen Otis

Rush cover ontbreken op deze cd. En die is er in de vorm van de slow blues I Can't Stop It Baby. Mike Ledbetter levert hier een top prestatie af met zang, die af en toe richting Johnny Adams gaat. De meesten onder ons zullen het nummer Down Home Girl kennen in de uitvoering van the Rolling Stones. Het werd geschreven door Jerry Leiber en Mike Stoller en krijgt op deze cd een lome, funky uitvoering. Ook hier valt op hoeveel soul er in de stem van Ledbetter zit. Monster Mike blijft het hele nummer door korte, gitaar speldeprikken uitdelen terwijl de saxen het nummer van nog meer soul voorzien. Little Junior Parker's How Long Can This Go On is een onweerstaanbare swinger met Monster Mike in de hoofdrol. De cover van het Tampa Red nummer Cryin' Won't Help You, een mid tempo shuffle, is voor mij, vooral door de zang van Ledbetter, het juweel op deze cd. Het tweede Elmore James nummer op dit album is Goodbye Baby, dat een wat tamme, doorsnee uitvoering krijgt. De swingende afsluiter Brewster Avenue Bump maakt alles weer goed. In deze instrumental komen zowel Geraci, Welch als Laura Chavez ruimschoots aan bod terwijl Ledbetter ritmegitaar speelt. Een prima geslaagd eerbetoon aan de klassieke blues door een stel doorgewinterde klasse- muzikanten.

Peter Marinus, bluesmagazine.nl

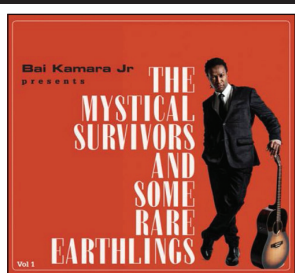
OTIS TAYLOR

FANTASIZING ABOUT BEING BLACK

Otis Taylor, geboren in 1948 in Chicago, verhuist naar Detroit, waar zijn vader graag zag dat hij jazzmuzikant zou worden. Hij leert banjo spelen, maar stopt hiermee als hij merkt dat, dit van oorsprong Afrikaanse instrument, door de blanken (met zwartgesminkte gezichten) als bluegrass-instrument wordt gebruikt. Hij gaat gitaar en mondharmonica spelen en speelt veel in Europa en Amerika. In 1977 stopt hij om antiquair te worden, maar in 1995 keert hij weer terug in de muziekbusiness. Tot 2015 brengt hij in totaal 14 albums uit, die vele nominaties en awards opleveren. In 2004 wordt hij samen met Etta James uitgeroepen tot "The Best Blues Entertainers". In 2007/8/9 verzorgt hij het voorprogramma van Gary Moore, op wiens *Bad For You Baby*-cd hij een gastrol speelt. In 2008 neemt hij ook een cd op met alleen maar banjo (plus nog 3 medemuzikanten) en hij ontvangt hier de Blues Music Award voor. Veel van zijn nummers zijn in de loop der jaren gebruikt in speelfilms. Nu komt hij met zijn 15de album: *Fantasizing About Being Black*, een album waar hij weer meer teruggaat naar zijn muzikale roots, rauw, maar open en eerlijk. Hij verwerkt hierop menig levenservaring van zwarte mensen uit zijn omgeving. Hij opent met *Twelve String Mile*, een relaxt nummer waar de bas en drums het nummer met een rustig ritme, de gitaar en trompet alle ruimte geven om elkaar naar grote hoogte te brengen. Dit zet zich voort in *Jump Jelly Belly*. *Walk On Water* noem ik maar een "Talking Song"! Hij praat op een mooie, muzikale manier tegen je met zijn warme stem. In *Banjo Bam Bam* laat Otis horen dat de banjo toch heel diep in hem zit en hem ook nooit kan en zal loslaten. Het stevige gitaarwerk is weggelegd in *Hands On Your Stomach*, volop gitaar, die de overhand heeft, met een gastrol

voor Jerry Douglas op slide. En zoals de bassist zich in dit nummer laat horen is voor mij genieten geblazen. *Tripping On This* is een bluessong met de gitarist als muzikale gids. Er staan ook wel wat rustige nummers op, waaronder *D To E Blues* met Anne Harris op viool. Zij is al jarenlang Otis's trouwe metgezel, die zich tijdens de optredens als slangenmens helemaal laat opgaan in de muziek. Stamp lekker mee met *Jump Out Of Line*, een John Lee Hooker-achtige boogie. Met *Jump To Mexico* sluit hij de cd af. In dit nummer vraagt hij of Donald Trump zo vriendelijk wil zijn om naar Mexico te vertrekken en zich laten opslurpen door de Mexicaanse drugskartels. Otis Taylor toert regelmatig en slaat Nederland nooit over. Hij heeft o.a. op het North Sea Jazz-festival gestaan en met deze nieuwe cd in de winkel, zal het, hoop ik, niet lang meer duren of wij moeten hem toch wel weer in Nederland kunnen bewonderen.

John vd Linden

miniSPECIAL ★ ★ ★

BAI KAMARA JR.

THE MYSTICAL SURVIVORS AND SOME RARE EARTHLINGS VOL. 1

Bai Kamara Jr. werd een halve eeuw geleden geboren in Bo Town (Sierra Leone). Zijn ouders hadden een overheidsfunctie en zijn moeder werd ambassadrice in Brussel. Bai was vijftien toen hij in Engeland aankwam. Het constante contact met de hogere politieke en diplomatieke kringen hebben zijn politieke en sociale vista aangescherpt, uitdrukkelijk ook in zijn artistieke persona. In Engeland studeerde hij, maar legde hij ook al het fundament voor zijn muzikale loopbaan. In 1990 vestigde hij zich in Brussel. Daar besloot hij fulltime in de muziek te gaan, altijd een gewaagde en moeilijke keuze. Hij ontwikkelde zich gaandeweg tot singer-songwriter, songschrijver en producer voor anderen en werkte op diverse manieren met een aantal muzikanten samen, van wie Youssou N'Dour, Habib Koité, Cassandra Wilson, Vanessa Paradis en Dani Klein (Vaya Con Dios) lange niet de enige, maar misschien wel de bekendste zijn. Hij mag dan wel vertrekken van blue eyed soul en R&B, er zit ook heel wat klassieke soul,

funk, blues, rock en soft jazz in de muzikale cocktail. Maar zijn gevoel voor rechtvaardigheid, zijn wereldbewustzijn en daaruit voortvloeiend engagement laten hem niet los. Wie de combinatie vreemd vindt, moet maar eens bedenken wat Marvin Gaye in de seventies presteerde met zijn baanbrekende 'What's Going On?': de combinatie van zoetgevooisde muziek met zwaarbeladen teksten met boodschap zindert tot op heden na. Zo treedt Bai op in The Refugee Voices voor het UNHCR (The UN Refugee Agency) en is hij een aantal jaren ambassadeur voor Amnesty International, waarvoor hij benefietconcerten organiseert en host. Hij bleef voor ons een nobele onbekende tot we hem begin dit millennium aan het werk zagen bij Pieter Vanbogaert, Anneke en Jan de Bruijn en op het Mezz-terras in Breda. We raakten snel overtuigd van zijn talent en dachten zowaar aan Alpha Blondy, Mory Kante of Geoffrey Oryema.

250 verschillende bieren

Het Bierhuis

Van Goorstraat 5
4811 HH breda
Tel. (076) 5228394
Fax. (076) 5226857

THE MYSTICAL SURVIVORS AND SOME RARE EARTHLINGS TOUR

24/06 Fête de la Musique Etterbeek - quartet
25/06 Genk On Stage Main Stage - 9 piece band
01/07 Festival Food Namur - quartet
04/07 Parkconcert Le Coq - quartet
07/07 Festival d'Été Liège Les Grignoux - quintet
(announced soon) Espagne
12/08 Aarschot Summerconcert Knoet - sextet
14/08 Parkconcert Waregem - quartet
15/08 Parkconcert Torhout - quartet

16/08 Parkconcert Deinze - quartet
07/09 Capitainerie Namur - solo
15/09 Fêtes de Wallonie Namur - solo
23/09 Fêtes de Wallonie Andenne - quartet
28/09 Rideau Rouge - quartet

'Urban Gipsy' (2005), zijn tweede cd na 'Living Room', laat horen dat hij ook in de studio van wanten weet. 'Urban Gipsy' bevat zijn bekendste song 'Substitute'. De cd-titel verwijst naar de rake bijnaam die hij zichzelf aanmeet (zijn site heet dat ook 'The Urban, Gipsy News') 'Disposable Society' (2010) toont een artiest op de top van zijn kunnen. De plaat klinkt 'vol, trendy en 'duur', hitgevoelig en gestroomlijnd, uitermate dansbaar en alleszins erg professioneel ingeblikt', zo ongeveer beschreven we dat destijds. Er zijn afro en latin invloeden, want er spelen ook Cubaanse en Braziliaanse muzikanten mee. De muziek is daardoor paradoxaal genoeg heel 'rootsy'. De teksten tonen volop het sociaal engagement en een milieubewustzijn die hem typeren, maar die in het genre al te zelden te horen zijn. De plaat ontstond na een bezoek aan Sierra Leone, voor het eerst in vijftien jaar, ongetwijfeld een bijzondere ervaring.

Voor de opvolger gaat Bai een hele andere richting uit. Hij had op akoestische gitaar liefdesliedjes geschreven, niet meteen bestemd om daar een

cd van te maken. In de lente van 2011 bracht hij een bezoekje aan de vertrouwde Avalon Studio in Tervuren. Chef technicus André Bontems vroeg of hij nog nieuwe songs had geschreven en Bai speelde 'For The Promise Of Gold'. Het is de enige echt strijd bare song van wat 'This Is Home' (2012) zou worden. Om intimiteit en spontaneïteit te behouden, geschieden de opnames in de knusse controlekamer. Geen demo's, overdubs of andere foefjes, op die manier blijft de cd gecentreerd op stem en gitaar. De invulling is uiterst minimaal. Het engagement vindt plaats in de huiskamer. Of het nu aankomt op de expressie van sterke, haast dwingende gevoelens van gevonden liefde, beleving van liefde, verloren liefde, thuis te komen of thuis te zijn, Bai vindt altijd wel de juiste woorden. We mochten 'This Is Home' betitelen als een meesterstuk 'voor de fijnproever'. Daarna werd het een tijd stil, al schreef hij in 2015 voor Artsen Zonder Grenzen 'If I Could Walk On Water', dat hij opnam met BJ Scott, Daan Stuyven en Guy Swinnen.

GREENTERMINAL

taking it to a safe and green level

Kantoor automatisering zoals het hoort

... Milieubewust en kostenbesparend!

Don't get the blues, get green!

- green it professionals
- kostenbesparend
- 12 jaar ervaring
- betrouwbaar

www.greenterminal.nl

Nu is er zijn vijfde cd 'The Mystical Survivors And Some Rare Earthlings Vol. 1' en het blijkt dat Bai er drie jaar aan gewijd heeft, afdoende verklaring voor de stilte. Dat was niet uit overdreven ijver, maar lag in de aard van het album. Want hoe maak je anders een soul album, dat tegelijk retro is en een modern jasje aanheeft, zonder gebruik te maken van samples en programming, maar met een ploeg 'echte' musici? De plaat kwam inderdaad tot stand met de inzet van in totaal acht muzikanten en drie backing vocals.

Het zijn mensen die hun sporen verdiend hebben bij gevestigde namen als BJ Scott, Milow, Axelle Red en Selah Sue. Leden van het team hadden op basis van ieders ervaring ook hun input in de uitwerking van de arrangementen, een vorm van democratie die het eindresultaat uiteraard ten goede komt. De mixing kwam Marc François toe, die werkte met Vaya Con Dios, Ozark Henry, Novastar. Alle blazers zijn gearrangeerd door Stéphane Mercier (sax, fluit). Ook Jean-Paul Estiévenart (trompet) maakte deel uit van de blazerssectie, zeg maar de top van de Belgische jazz. Ditmaal opteerde Bai Kamara Jr. dus voor soul-funk-R&B in vijftien eigen songs. Dat wordt meteen in de verf gezet met 'The One Thing Must Be Love', één van de twee songs waar elektrisch gitarist (en duivel-doet-al) Eric Moens aan mee schreef. Je moet Bai niet leren hoe een goeie song moet klinken: de plaat staat er vol van. Die baadt dan wel in een opulente productie,

maar Bai weet in te houden als de song daarom vraagt: dat spel met dynamiek maakt van 'Good Day' zo'n knap lied, wat ons betreft het beste van de hele plaat. Er zit een tristesse in tekst en muziek die afsteekt tegen het glossy optimisme dat hoort bij het genre: 'Good day if I don't take that much / Tomorrow brings me closer to the truth / Cause I'm easily tempted by this liquid happiness'... Waarna het volgende stevige 'Any Other Way' weer overgaat tot de orde van de dag. Het positieve engagement is natuurlijk nooit ver

weg, want dat ligt in 's mans aard, al is het onvermijdelijk beperkt tot eerder algemene bedenkingen, van de soort waar we het allemaal gloeiend over eens kunnen zijn. Songtitels als 'Going Up The Wrong Way' of het funky 'Citizens Of The World Unite'

zeggen genoeg. Maar uiteraard speelt liefde of het tekort eraan ook een hoofdrol: de smachtende ballad 'Don't Wanna Let You Go' mag daar model voor staan, naar onze smaak ook een topmoment. 'The Mystical Survivors And Some Rare Earthlings Vol. 1' is helemaal niet het soort plaat waar de liefhebber van rootsmuziek op zit te wachten, maar binnen wat Bai Kamara Jr. wilde bereiken, is het een klinkend succes. Dit verdient aandacht en respect van alle muziekliefhebbers.

<https://www.facebook.com/Bai-Kamara-Jr-1421986068097290/>

Antoine Légar.

van KruysdijkAuto's

Mobiliteit gemakkelijk maken

Logtenburg 4 | 4841 PA Prinsenbeek
Tel: 076-5411692 | Fax 076-5428520
www.vankruysdijkautos.nl

Schatzoekers.

Een man loopt langzaam tussen de strandbedjes door en kijkt strak naar het zand. Zelfs de mooiste dames keurt hij geen blik waardig, niets kan hem afleiden. Hij heeft een koptelefoon op met daarbovenop een pet om zichzelf te beschermen tegen de felle zon.

Met zijn linkerhand bedient hij een metaaldetector en met zijn rechter een steel met een zeef eraan bevestigd. Af en toe laat hij daar een schep zand doorheen stromen en controleert de zeef op eventuele vondsten.

Dit tafereel doet me denken aan mijn opa. Hij was een fervent strandjutter.

Geen grote zaken als hout of ander aangespoeld spul. Nee, opa ging voor geld. Als wij met hem

over het strand wandelden gaf hij tips waar we op moesten letten om geen stuiver te missen.

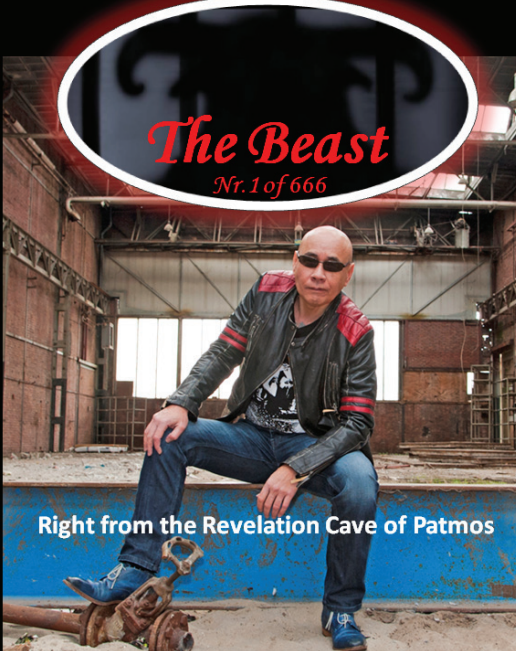
In onze tijd waarin we bijna alleen nog gebruik maken van betaalpassen kunnen we ons haast niet voorstellen dat iemand nog de moeite doet om geld op het strand te gaan zoeken.

Maar vroeger kwam opa elke dag met gevonden geld thuis. Het bedrag verschilde per dag. Als de wind over het strand stootte was opa er het eerst bij. Dan blies de wind alles bloot. Het

was een sport om zo veel mogelijk te vinden en daar later over te pochen op het bankje met de andere Zandvoortse jutters.

Ook als de strandpaviljoens werden afgebroken in oktober dan was er veel te vinden want de strandgangers lieten nog wel eens muntjes vallen

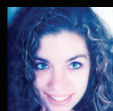

Web: www.thebeast.zone

First Blues Album: Route 66.6

On Soundcloud:

<https://soundcloud.com/thebeast16>

The Beast

Route 66.6 Album · 2016

- 1 Gipsy Woman, The Beast, DEMO, B
- 2 Hot Summer Nights`, DEMO, The B
- 3 Lord Help Me, DEMO, The Beast, Ba
- 4 Lazy Days, The Beast, For Michelle

(ADVERTENTIE)

verdiende in haar 'stamcafé', zolang opa daar maar niet achterkwam! Want voor dat zelfde geld kon je een heel pak koffie kopen! Maar de gevonden centjes kwamen dan goed van pas.

Ook als wij op zondag op bezoek kwamen kregen wij ons zakcentje uit die pot. En de hoogte van dat bedrag lag aan de vondsten van de afgelopen week. Elke week weer spannend.

De man met de detector speurt het strand af. Ik zie hem niet een keer bukken of triomfantelijk kijken, waarschijnlijk heeft hij niet veel buitgemaakt. En ik vind ondanks opa's tips geen geld meer, het enige wat ik nog wel eens opraap is een mooie schelp. Was dat niet een van de eerste betaalmiddelen trouwens?

en die glipten dan tussen de planken door. Opa deed alles in een potje en daar werd wel eens gebruik van gemaakt als er iets extra's nodig was voor de boodschappen bijvoorbeeld.

Want opa en oma hadden grote armoede gekend. De crisis vóór de tweede wereldoorlog waarin opa zoals zovelen werkeloos werd. De oorlog zelf natuurlijk en het opkrabbelen daarna maakten dat er bij opa en oma zuinig moest worden omgegaan met de centjes. Oma vond dat ze wel eens een kopje koffie

Mailen naar: info@qprintbreda.nl

Bellen naar: 076-8882555

Generaal Maczekstraat 19
4818 BT Breda

Quality / Print / Design

CD VAN DE MAAND

Aug.

MIKE ANDERSEN

DEVIL IS BACK

De meeste bluesliefhebbers onder ons zullen deze Deense gitarist en songwriter al enige tijd kennen, omdat hij toch al ruim vijftien jaar en zes platen meedraait al een aantal keren op het Breda Jazz festival stond en dus behoeft de man, zo denk ik toch, niet echt veel introductie meer. Voor zijn nieuwe plaat haalde Mike productiehulp van buitenaf en werd Mads Michelsen aangetrokken, een kerel met al bijna veertig jaar muzikantschap op de teller en die, althans in Denemarken, gewoon een iconische status bijeen gespeeld heeft.

De soul-blues klank van Andersen is al meteen heel herkenbaar in opener "When You're High It Don't Count": roffelende percussie, gevolgd door een funky en huppelende gitaarlijn, aldra aangevuld met een stomende blazers-partij. Het is duidelijk dat we in de States zitten en niet in Denemarken. Die blazers luisteren naar de niet geheel onbekende naam "The Muscle Shoals Horns" en, hoewel ze slechts op twee van de elf nummers meespelen, lijkt het keer op keer alsof hun geest uitgestrooid is over de hele plaat. Ook op de tweede track, "This Time" een duet met Joss Stone, wordt een fraaie partij trompet en sax gespeeld, zij het dat die deze keer in handen zijn van Lars Vissing en Kasper Wagner. Het is een bijzonder knap nummer, dat weliswaar gedragen wordt door de stem van Stone, maar daarnaast ook de gitaar en de stem van Andersen mooi laat uitkomen; Een geheide radiohit en het zal me benieuwen of onze programmakers deze single ook hier zullen oppikken.

De hele plaat is een heen- en weertje tussen soul, blues, funk, pop en rock en tweeënveertig minuten lang is er geen uitschuiver te bespeuren. Uitschieters zijn er daarentegen genoeg:

"Boyhood Friends" is er zo eentje, in essentie een popsong, maar dan wel eentje met een fijne soul-onderlaag. Titeltrack "Devil Is Back" klinkt wat vreemd en dreigend, maar is wel gezegend met een heel mooie gitaar- en pianolijn en warmt de luisteraar op voor wat -in mijn ogen- toch de topper is van deze plaat: het wat hijgerig gezongen en met een knap "ooh-ooh" koortje opgewekte "Pretty Fool", een song waarbij je, zonder al te veel moeite de stem van Mick Jagger of Peter Wolf zou kunnen verzinnen: schitterend nummer, voorwaar!

"Barbed Wire" is weer op-en-top Memphis, terwijl "Gonna Get Me a Dog" twijfelt tussen Creedence en Huey Lewis en voordat in afsluiter "Sweet Tooth" een snuffelende drum en een fijn orgeltje de strijd aangaan met stevig gitaarwerk en een zangpartij, waaraan je kan horen dat Mike Andersen nu definitief de lokale cultstatus ontgroeid is, weten we dat deze man klaar is voor de grote podia. Duitsland, Zwitserland, Roemenië en Polen staan voor de komende zomermaanden op zijn toerschema en ik ben zo vrij te hopen dat de Lage Landen dat voorbeeld zullen volgen, want deze plaat laat werkelijk fijne dingen horen!

(Dani Heyvaert bew. Dr.Groove)

WEETJES

C+B Museum verwelkomde 25000ste bezoeker

Het C+B Museum in Grolloo verwelkomde woensdag 21 juni officieel de 25000ste bezoeker sinds de opening op 1 juni 2011. Om 11.15 uur stapte Michiel Peeks uit Hengelo, vergezeld van zijn zus Coby en haar partner John Dijkman, in Grolloo van de fiets om een bezoek aan het C+B Museum te brengen. Daar werden ze opgewacht door bestuursleden van de Stichting Blues in Grolloo. Michiel Peeks bleek officieel de 25000ste bezoeker te zijn. Uit handen van voorzitter Lukas Koops kreeg hij een oorkonde en twee boeken overhandigd. Daarnaast was er nog een extra attentie, namelijk een gratis overnachting in de zogenaamde 'Cuby & the Blizzards KunstKeet' van Bluescamping Boerhaarshoeve uit Grolloo.

PartyinhetPark samen met Blommenkinders (23 juli 2017, Vrouwenhofpark, Roosendaal)

De twee festivals; PartyinhetPark en Blommenkinders gaan samen verder als het Blommenkinders – PartyinhetPark festival. Muziek uit sixties – seventies – eighties en nineties staat centraal tijdens dit festival. Met muziek van Queen, Bruce Springsteen, Johnny Cash, Eagles, Jimi Hendrix, Janis Joplin, Neil Young, Boudewijn de Groot en anderen.

Fund Night: “Een uniek fundraise-concert” voor Ad van Meurs

Ad is een bekende, haast legendarische muzikant uit Eindhoven, opererend als singer/songwriter onder de naam The Watchman. Onder de slogan “Ad van Meurs presenteert” is hij ook een gerespecteerd programmeur. Ad werd onlangs getroffen door een ernstige ziekte, met als gevolg dat hij niet kan optreden en zo de financiële armslag wel heel gering wordt. Een aantal vrienden van Ad besloot om op 6 juli in café Wilhelmina in Eindhoven een fundraiser op te zetten. Naast een pop-up CD-winkel waarin alle Watchman en andere albums die Ad gemaakt heeft worden aangeboden, zullen de bands Betty Blue, Bots en Hidden Agenda (met o.a. B.J. Baartmans, Eric de Vries, Sjoerd van Bommel) vanaf 20.30 u een prachtige muzikale avond verzorgen. Het doel is natuurlijk een volle zaal, zodat we naast de nieuw geopende doneer-rekening ook de totale entree gelden aan Ad kunnen schenken om de komende tijd de situatie wat te vergemakkelijken. Tickets bestel je [hier](#). Alleen doneren kan ook: op bankrekening NL 56 INGB 0654256349 t.a.v. S. van Bommel, onder vermelding van Vrienden van Ad.

Breda Barst staat voor twee dagen vol pop, rock, metal, punk, elektro, hiphop en dance in het Bredase stadspark Valkenberg.

Met o.a.

Sass Jordan
(CAN)

My Baby
(NL)

Wallis Bird
(Irl)

The Grand East
(NL)

e.v.a.

ROOTS MAIL MUSIC

Van Goorstraat 14
4811 HJ Breda (NL)

Tel. 076-5222235

Fax. 076-5200201

info@rootsmailmusic.com
www.rootsmailmusic.com

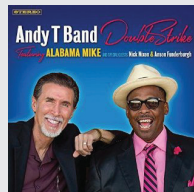
**VOOR AL UW BLUES
& ROOTS MUZIEK!**

CD/LP EN DVD NIEUWTJES

[Andy T Band – Double Strike](#) (1 juni)

Het is al moeilijk om een hedendaagse Bluesband te vinden met 1 goeie zanger, Laat staan met 2. Toch hebben we die op deze cd, n.l. Nick Nixon, die wegens gezondheidsredenen afscheid gaat nemen van de band en Alabama Mike, die het estafette stokje over gaat nemen van Nick. Een eervol afscheid van Nixon en een warm welkom voor Mike; Grote klasse van Andy T om met deze oplossing te komen.

[Carolyn Wonderland – Moon Goes Missing](#) (9 juni)

In Carolyn Wonderland s 5th studio album, the qualities that have cemented her notoriety in the Texas blues and rock scene are on full display. Wonderland exhibits originality and raw emotional power emitted through her vocals, alongside her tasteful soul-fused guitar work.

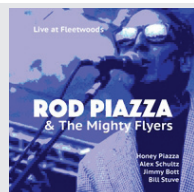
[The Magpie Salute – The Magpie Salute](#) (9 juni)

The Magpie Salute is de nieuwe band van Black Crowes mede-oprichter Rich Robinson en voormalig BC leden Marc Ford en Sven Pipien. Dit album, live opgenomen in de studio voor een select publiek, bevat een mix van Black Crowes herbewerkingen, covers van oa Pink Floyd, Bob Marley en Delaney & Bonnie en een geheel nieuw nummer. De sound van het album zal iedere Black Crowes fan verblijden! (10 juli live in Paradiso A'Dam, 16 juli Blues Peer B)

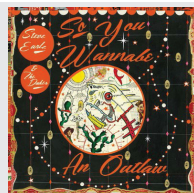
[Rod Piazza & The Mighty Flyers – Live at Fleetwoods](#) (13 juni)

One of the best live blues albums of the 1990s was Piazza's Llive at B.B.King's in Memphis. Now fans have another live album from the same year recorded at Mick Fleetwood's short-lived club in Alexandria, VA. Rod wanted to release these exuberant performances to show the incredible musicianship, versatility, and tightness of one of the finest Mighty Flyers line-ups in his four decades of leading the band. Guitarist Alex Shultz, drummer Jimi Bott, bassist Bill Stuve, and the irrepressible Honey Piazza on piano.

[Steve Earle – So You Wannabe an Outlaw](#) (16 juni)

With a beat that shuffles and buckles, this lurching kind of honky tonk purveyed by Billy Joe Shaver and celebrated by Waylon Jennings lit the fuse of raw stripped down rock/country roadhouse music that ignited the Outlaw movement. Fiddles reel, steel guitars puddle and electric guitars resonate with the kind of bottom that'd make Beyonce envious. It also reprises Earle's own twangy opening salvo Guitar Town....

[The Cashbox Kings – Royal Mint](#) (30 juni)

features 13 hard-hitting songs, including six impressive originals. From the wry, politically-charged Build That Wall to the chilling Blues For Chi-Raq to the funny and too true If You Got A Jealous Woman Facebook Ain't Your Friend to the time-less versions of songs by Robert Johnson, Muddy Waters, Junior Wells, Clifton Chenier, Amos Milburn and Jimmy Reed, ROYAL MINT shuffles, jumps and gets down and dirty, fueled by the band's unmatched musicianship.

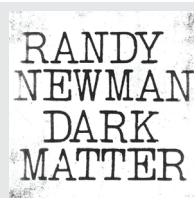
[Stu Larsen – Resolute](#) (21 juli)

Na het grote succes van 'Vagabond' uit 2014 brengt Stu Larsen nu zijn nieuwe album 'Resolute' uit. Met behulp van voice memo opnames op zijn smartphone legde de Australische singer-songwriter de basis voor het nieuwe werk waarna hij zich met een verzameling van honderden files opsloot in een huis in Schotland, een appartement in Spanje en een legerbunker in Australië om het uiteindelijke album op te nemen.

[Randy Newman – Dark Matter](#) (4 aug.)

Newman's first album of new material in nine years, is the follow-up to 2008's acclaimed Harps and Angels, which the Guardian called "the work of a true master of popular song." Produced by long-time Newman collaborators Mitchell Froom, Lenny Waronker, and David Boucher, the album includes songs about Vladimir Putin, the Kennedy brothers, Sonny Boy Williamson, science vs. religion, love and loss, and more.

[George Thorogood – Party Of One](#) (4 aug.)

Thorogood's first ever solo album. This new collection features 14 solo recordings of his raw and stripped-down performances of traditional Blues, classics and modern blues-songs. The album's primarily acoustic instrumentation – including slide, dobro, and harmonica – and is performed entirely by Thorogood, with an intimate one-on-one feel.

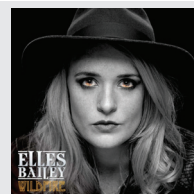
[Johnny Lang – Signs](#) (25 aug.)

Anyone who originally discovered Johnny Lang through his searing instrumental work, will revel in the huge guitar tones and go for broke solos on Signs, while those who have appreciated his growth as an honest and passionate songwriter will find that honesty and passion unabated. Though he long ago left blues purism behind, Lang has never abandoned its spirit. Signs reaffirms his commitment to the blues and the guitar without sacrificing the modern approach that has made him such a singular artist.

[Elles Bailey – Wildfire](#) (1 sept.)

Bristol-based Elles Bailey has a talent for crafting and seamlessly weaving rootsy blues, country, and soulful rock, with a contemporary edge. What's more: fate has blessed her with a 'smoky vocal' style that perfectly fits her music. Elles's husky, lived-in voice was actually caused by a serious childhood illness. At the tender age of three, she contracted both viral and bacterial pneumonia. Elles recovered, but her voice had changed completely. As the specialist prophetically observed, "If she ever wants to sing, she'll be a natural blues vocalist!"

[Red Herring – Here To Distract You](#) (3 sept.)

Kniediep in de rootstraditie en met beide benen in het nu; dat is Red Herring. Of het nu om folk, bluegrass of americana gaat, de Haringen voelen zich bij al deze stijlen even thuis. Red Herring zet een sfeer neer waarin muzikale verhalen, eeuwenoude traditionele tunes en eigen composities, vlamme solo's, intense meerstemmige zang, ontroering en humor allemaal de ruimte krijgen.

20^e

(Ge)Varenwinkel Festival, Herselt, België

Programma:

Vrijdag 25 aug.

The Bluesbones
Chilly Willy
Janiva Magness
Robert Jon & The Wreck
Jeff Jensen Band

Zaterdag 26 aug.

Doghouse Sam & His Magnatones
Big Pete Blues Band
Walter Broes & The Mercenaries
Curtis Salgado
Lance Canales & The Flood
Ian Siegal Band
The Steepwater Band
Lucky Peterson

Goede doel.

Ook in 2017 gaat er weer een deel van de opbrengst naar een goed doel:

Centrum voor Aangepast Sporten

In 2017 staat er weer een nieuw goede doel te trappelen. Dat is CAS, ofwel het Centrum voor Aangepast Sporten. Je vindt meer informatie over die vzw op www.casvzw.be.

Route:

Het festivalterrein is gelegen in Varenwinkel, een gehucht van de gemeente Herselt, in de provincie Antwerpen (aan de grens met Vlaams-Brabant). Herselt ligt pal tussen Westerlo en Aarschot. Wanneer je in het centrum van Herselt de Wolfdonksesteenweg inslaat en die een 2-tal km volgt tot aan huisnummer 160 (voor de splitsing Wolfsdonk - Langdorp), zal je grote borden zien staan richting de festivalweide én naar de camping.

Omdat het festival 20 jaar bestaat een dag extra! VEEL PLEZIER MENSEN!
Lees voor extra info in deze link van de Gazet van Antwerpen:
http://www.gva.be/cnt/blatr_02929616/ian-seagal-op-feesteditie-gevaarwinkel festival?hkey=45b8a0cf56fb7c2a7d389f3c20298264

donderdag **24/08/17**
vrijdag **25/08/17**
zaterdag **26/08/17**

Herselt/Belgium - t.v.v. "CAS"

www.gevarenwinkelfestival.be

(ge) varenwinkel 20^e editie

BLUES & ROOTS FESTIVAL

DONDERDAG 24/08 FEESTELIJKE JUBILEUMOPENING 19.00u - 01.00u

KIRRI'S DIAMONDS ON THE ROCKS

with SPECIAL GUESTS en nog vanalles

VRIJDAG 25/08 18.00u - 01.00u

The Bluesbones (B)

Chilly Willy (B)

Janiva Magness (US)

Robert Jon & The Wreck (US)

Jeff Jensen Band (US)

ZATERDAG 26/08 14.00u - 04.00u

Doghouse Sam & His Magnatones (B)

Big Pete Blues Band + special guests (NL)

Walter Broes & The Mercenaries (B)

Curtis Salgado (US)

Lance Canales & The Flood (US)

Ian Siegal Band (UK)

The Steepwater Band (US)

Lucky Peterson (US)

VRIJDAG AFTERPARTY "CAFÉ DE KROL" • ZATERDAGVOORMIDDAG VANAF 10U30 CAMPINGCONCERT "TUL"

TICKETS - VVK: donderdag €5 | vrijdag €25 | zaterdag €35 | weekend €45 (vrij & zat) KASSA: donderdag €5 | vrijdag €30 | zaterdag €45 | weekend €55 (vrij & zat)
online ticketverkoop @ www.gevarenwinkelfestival.be - studenten 50% korting aan de kassa - ruime camping op 100m van de festivalweide
kinderanimatie - info@gevarenwinkelfestival.be - festivalweide: Wolfsdonksesteenweg 160

SR & BB

STICHTING RHYTHM & BLUES BREDA

feliciteert

ROOTS MAIL MUSIC

Van Goorstraat 14
4811 HJ Breda (NL)

Tel. 076-5222235

Fax. 076-5200201

info@rootsmailmusic.com
www.rootsmailmusic.com

**VOOR AL UW BLUES
& ROOTS MUZIEK!**

**met de opening van de nieuwe winkel aan de
van Goorstraat 14, 4811 HJ Breda**

AFRICAN ROOTS SPECIAL NO. 5

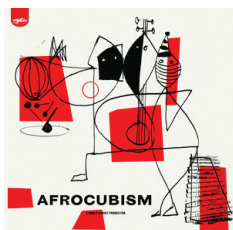
Toumani Diabaté

Ooit al eens gehoord van Toumani Diabaté? Hij is een van de leidinggevende figuren in de mooiste kunstvorm ter wereld, n.l. de muziek. Muziek die in Afrika al honderden jaren gespeeld wordt. Toumani is een echte meester in deze kunst en weet op onnavolgbare wijze een connectie met het moderne hedendaagse publiek te maken. Hij speelt met een ongelofelijke motivatie en spiritualiteit. Toumani Diabaté (* 10 augustus 1965, Bamako, Mali) is een Malinees koraspeler. Hij stamt uit een familie van korabespeleers. Zijn vader, Sidiki Diabaté, nam in 1970 het eerste koraalbum op en zijn nicht Maya Jobarteh is een van de eerste vrouwelijke kora-speleers. Een Kora is een snaarinstrument uit West-Afrika dat tot de harpen wordt gerekend en met beide handen wordt gespeeld. Het is al vele honderden jaren oud en wordt als korri voor het eerst genoemd door Mungo Park in diens *Travels into the Interior of Africa* (1799). Uiterlijk lijkt het instrument meer op een gitaar dan op een harp. De kora bestaat uit een kalebas die met de huid van een rund of een antilope is bespannen. Tussen de kalebas en de mahoniehouten hals van het instrument zijn 21 snaren gespannen, in twee groepen - 11 links en 10 rechts. De hals heeft geen toets maar dient uitsluitend om de snaren aan vast te maken. De snaren worden diatonisch gestemd door huidringen - konso genaamd - te verschuiven. Tegenwoordig worden de snaren van de kora van nylon gemaakt, maar oorspronkelijk vervaardigde men ze uit de huid van vrouwelijke antilopen. Twee stokken die door de kalebas worden gestoken dienen om de

handen houvast te geven zodat de snaren kunnen worden getokkeld. De kora wordt gespeeld in Senegal, Gambia, Mali, Burkina Faso, Guinee en Sierra Leone. De bekendste korabespeler is Toumani Diabaté. Zijn album *Kaira* (1987) wordt als het beste kora solo-album ooit beschouwd. Op het album, is alleen Diabaté met zijn kora te horen. Het werd in één middag opgenomen in Londen. Toumani is in feite een van Afrika's belangrijkste muzikanten. Hij is degene die voor het grootste deel verantwoordelijk is voor het delen van deze muziek met een wereldwijd publiek en hij heeft laten zien (en horen) dat dit instrument kan concurreren met de meeste top-instrumenten. Zijn eerste optreden in Nederland was in 1987 in Rasa (Utrecht). Sindsdien heeft hij meerdere malen op Nederlandse podia gespeeld. Diabaté speelt niet alleen traditionele Malinese muziek maar heeft ook samengewerkt met muzikanten uit andere culturen. Samen met de flamencogroep Ketama vormde hij onder de naam Songhai een groep die twee albums

uitbracht: Songhai I en Songhai II. Met Kulanjan (1999) bracht hij ook een gedenkwaardig album uit, waarbij hij in samenwerking met de Amerikaanse blues muzikant Taj Mahal de

kloof overbrugde tussen Afrikaanse muziek en de muziek van zwarte Amerikanen, net als Ry Cooder o.a. deed met Ali Farka Toure op de cd Talking Timbultu (1994). Zijn MALLcool is een ongewone maar succesvolle samenwerking met de Amerikaanse jazz-trombonist Roswell Rudd. Diabaté werkte ook samen met de IJslandse zangeres en songwriter Björk op haar album Volta (2007).

In 1999 bracht Diabaté in samenwerking met Ballake Sissoko het album New Ancient Strings uit, en in september 2005 In the Heart of the Moon waarop hij samenwerkte met zijn mentor Ali Farka Touré. Dit album won in 2006 een Grammy voor 'Best Traditional World Music Album'. Op 25 juli 2006 bracht Diabaté het album Boulevard de l'Indépendance uit, dat hij had opgenomen met zijn 'The Symmetric Orchestra'. In the Heart of the Moon en Boulevard de l'Indépendance maken beide deel uit van de Hotel Mandé sessies die door Nick Gold zijn opgenomen en op het World Circuit label zijn uitgebracht. Zowel Boulevard als Hotel Mandé zijn verwijzingen naar bekende locaties in Bamako, de hoofdstad van Mali. 'The Symmetric Orchestra' bestaat uit muzikanten (voornamelijk griots) uit het oude Koninkrijk Mali van West-Afrika. Ze bespelen zowel traditionele instrumenten als de kora, djembé, balafoon en bolombatto, als moderne zoals de gitaar en keyboard. Diabaté was o.a. te zien op het WOMAD Festival (UK), het

Roskilde Festival in Denemarken, en op het Sziget Festival in Boedapest. In 2007 deed hij onder meer Festival Mundial in Tilburg en het Glastonbury Festival aan en toerde hij door de VS. Momenteel speelt en toert hij vaak met de groep "Afrocubism" een mengeling van Cubaanse (Buena Vista Social Club) en Afrikaanse artiesten en hij speelt ook regelmatig samen met zijn zoon Sidiki, wat weer resulteerde in een gezamenlijke CD "Toumani & Sidiki" (2014). Een Europese tour voor 2017 staat weer op stapel, te beginnen in september, in Londen, Engeland.

Zojuist bekend gemaakt: 23 November Toumani Live in Muziekgebouw Eindhoven.

Meer info: <http://www.toumani-diabate.com/> en <https://www.facebook.com/toumanidiabatemusic/>

(Dr.Groove)

POSTUUM

Jimmy LaFave

12 juli 1955– 21 mei 2017

In 1995 krijg ik een cd thuisgestuurd van ene Jimmy LaFave, omdat ik hem moet fotograferen. Zo kan ik me een beetje voorbereiden. Austin Skyline luidt de titel en één blik op de foto op de voorkant maakt dat ik hem wegleg. Veel verwacht ik er niet van: een cowboy met een ringbaardje en halfslag, dun, sluijk haar. Het is een warme julidag in Nijmegen wanneer hij 's avonds op zal treden op het Valkhof. Mijn goede vriend Fred zal hem interviewen, hij is al eerder naar een concert geweest en praat me bij over diens nieuwste album "Buffalo Return To The Plains". We zijn ruim op tijd. Hij komt de hoek om gewandeld. Zijn spijkerbroek in zijn cowboylaarzen. Ook dat nog. We schudden elkaar de hand. Ja, ik kom foto's maken. Hij lacht me vriendelijk toe en zegt iets met een Texaanse tongval. Ik versta hem niet goed, ook omdat ik een beetje van mijn stuk ben gebracht door de werkelijkheid. Zijn peilende blauwe ogen en nieuwsgierige open blik doen mijn vooroordelen verschrompelen. Ik kan niets beters bedenken dan hem voor een grote boom te fotograferen. Wanneer hij 's avonds begint met zingen, weet ik dat ik voor de eerste en laatste keer in mijn leven fan zal zijn van iemand.

Zijn stem duikelt regelrecht je hart in. Een fan bezoekt natuurlijk alle concerten van zijn/haar idool en zo gaan Fred en ik dezelfde week nog naar Breda waar hij optreedt in een kleine kroeg (De Scarabee, n.v.d.r) Kippenvel. Het wordt laat en enorm gezellig. De foto's stuur ik hem op, zwart-wit, eigenhandig afgedrukt in mijn donkere kamer, annex keuken. Ik krijg een kaartje terug als dank – met een foto van Barton Springs in Austin. In de volgende tweeëntwintig jaar blijf ik zijn concerten bezoeken, tot in Austin aan toe. Zijn prachtige ietwat hese stem. De ogen altijd gesloten en tussen de nummers door mompelend: 'Thank you, thank you.' Ik ben verder geen muziekenner, maar de manier waarop hij zingt, zijn timbre en zijn timing, er een extra oh baby tussen frummelt of juist weglaat: als ware fan bewonder ik het allemaal. Een feest: zijn concerten, zijn platen en onze gesprekjes na afloop.

Oktober vorig jaar ga ik naar een optreden van hem in Arnhem. Het enige wat me opvalt is dat hij wel heel weinig zegt tussen de nummers door. Hij praat sowieso nooit veel, maar nu zegt hij nagenoeg niets. Na afloop vetreld hij me dat hij is geopereerd aan een tumor. Hij wrijft over zijn borst. De buffalo's aan de kettinkjes rinkelen zachtjes mee. Ik weet dan nog niet dat het de laatste keer is dat ik hem zal zien. Zaterdagavond 20 mei luister ik uren naar zijn muziek en zondag 21 mei gaat hij dood. "ik huil".

Karin Stroo /Heaven

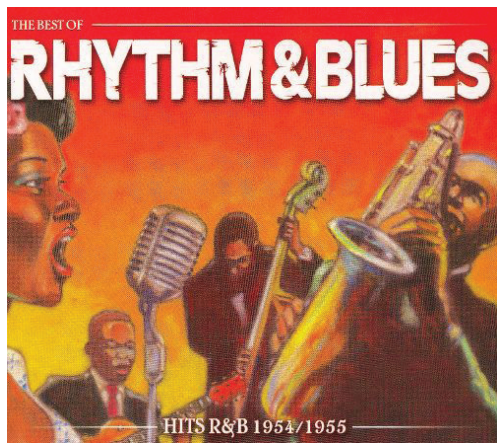

Jimmy LaFave: 12 juli 1955- 21 mei 2017

RHYTHM & BLUES SPECIAL ★★ ★

Wat is nu eigenlijk Rhythm & Blues?

De term rhythm & blues werd in 1948 bedacht door platenbaas Jerry Wexler als vervanging van de dubieuze term 'race music'. Dat was een overkoepelende term voor alle muziek van Afro-Amerikaanse origine. Vanaf de jaren veertig werd rhythm & blues een stijl aanduiding voor muziek die elementen uit jazz, blues, boogie-woogie en gospel samensmolt. Daarmee is het de voorloper van latere genres als soul en rock-'n-roll. Rhythm & blues deelt de doorleefde voordracht met soulmuziek, terwijl het opzweepende ritme en de realistische teksten een voorbode zijn van de rock-'n-roll. In Engeland is het in de jaren zestig de benaming voor groepen als The Rolling Stones, The Animals en Cream. Het geluid van deze Britse groepen was meer gitaar-georiënteerd en daardoor harder dan die van hun zwarte voorgangers. Vanaf de jaren zeventig werd het gangbaar om die afsplitsing 'rock' te noemen.

Geschiedenis: In de jaren veertig werden verschillende vormen van dansbare blues populair, waaronder jump blues en Chicago blues.

Jump blues was een swingende stijl die met een combo (klein jazzensemble) gespeeld werd. De zangstijl was uitbundig en ruw, met een hoog volume en een krakend stemgeluid. Populaire vertolkers waren [Louis Jordan](#), [Big Joe Turner](#), [Sister Rosetta Tharpe](#) en [Roy Brown](#).

Chicago blues werd gespeeld met elektrische gitaar, mondharmonica, basgitaar, elektrische piano of orgel en drums. Belangrijke namen waren [Washboard Sam](#), [Howlin' Wolf](#), [Big Joe Turner](#), [Muddy Waters](#) en [Bo Diddley](#).

Ook zanger-gitarist [John Lee Hooker](#) was een van de grondleggers van rhythm-and-blues. Uit de oudere delta blues en talking blues ontwikkelde hij een eigenzinnige stijl.

Veel jazzmuzikanten speelden rhythm-and-blues, zoals de swingbands van [Jay McShann](#), [Tiny Bradshaw](#), [Johnny Otis](#). [Count Basie](#) had wekelijks een rhythm-and-blues-live-uitzending vanuit Harlem. Het icoon van de bebop, [Tadd Dameron](#), maakte muziek voor [Bull Moose Jackson](#) en was twee jaar lang diens pianist, nadat hij zichzelf aan de bebop toegewijd had. De meeste rhythm-and-blues-muzikanten waren jazzmuzikanten en veel muzikanten op [Charles Mingus'](#) jazzopnames waren rhythm-and-bluesprofessionals. Overlappend met andere genres ontwikkelde rhythm-and-blues regionale specialisaties. Een sterke stroming langs de blueskant kwam van New Orleans en was gebaseerd op een vloeiend pianospel, gelanceerd

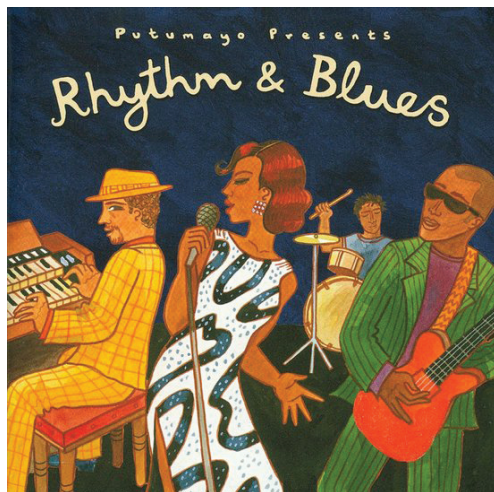

door [Professor Longhair](#). Andere artiesten die een Louisiana-touch gaven aan de rhythm-and-blues waren onder meer [Clarence 'Frogman' Henry](#), [Frankie Ford](#), [Allen Toussaint](#), [Lee Dorsey](#), [Eddie Bo](#), [Ernie K.Doe](#), [Bobby Charles](#), [Dr.John](#), [The Neville Brothers](#) en [Irma Thomas](#).

[Fats Domino](#) en [Jimmy Preston](#) waren wegbereiders van de [rock-'n-roll](#), een stijl die in de jaren vijftig uit onder andere de rhythm-and-blues ontstond. Andere zwarte rock-and-rollzangers waren [Chuck Berry](#) en [Little Richard](#). In de vroege jaren zestig maakte [Chubby Checker](#) de hucklebuck en de [twist](#) populair, twee dansstijlen die dicht aanleunden bij rhythm-and-blues en rock-'n-roll.

In de jaren vijftig en zestig nam rhythm-and-blues invloeden over van gospel met artiesten als [Ray Charles](#), [Sam Cooke](#), [Jackie Wilson](#), [James Brown](#) en [Aretha Franklin](#). Om deze stijl aan te duiden gebruikten de zwarte artiesten zelf de benaming soul.

In de jaren zestig raakten sommige Europese groepen beïnvloed door rhythm-and-blues. [The Rolling Stones](#) noemden zichzelf naar het liedje Rollin' Stone van Muddy Waters, ze bewonderden John Lee Hooker en Bo Diddley, en ze coverden Harlem Shuffle van het rhythm-and-bluesduo [Bob and Earl](#). Andere voorbeelden zijn [The Yardbirds](#), [The Pretty Things](#), [Small Faces](#), [The Animals](#),

[The Spencer Davis Group](#) en [The Who](#).

In 1969 verving Billboard de benaming Hot Rhythm and Blues Singles door Best Selling Soul Singles. Na 1970 was rhythm-and-blues in de strikte zin over zijn hoogtepunt, maar de benaming bleef bestaan in de ruimere zin van popmuziek met Afro-Amerikaanse wortels in het algemeen. Urbanpop, een muziekstijl die ontstond na het discotijdperk in de jaren tachtig, wordt ook wel het hedendaagse r&b genoemd.

Full color en zwart wit

**Digitaal printen en kopiëren
van klein tot groot formaat**

Complete afwerking

**Snel, veelzijdig
en scherp geprijsd!**

DPS Copy Net Breda BV

van Coothplein 40-42 | 4811 NG Breda

T 076-5149706 | T DTP afd. 0765204857

E dps@copynetbreda.nl | www.copynetbreda.nl

SR & BB

STICHTING RHYTHM & BLUES BREDA

Al sinds 1988 zorgt de SR&BB voor de betere bluesoptredens in Breda. Gelukkig zien we veel van het trouwe publiek terug bij deze optredens. Voor deze mensen (en alle anderen die onze optredens nog moeten ontdekken) willen wij dit graag continueren. Wij zijn daarom op zoek naar DONATEURS, sponsors en adverteerders (tarieven zie hieronder). Voor slechts €10,- per jaar kunt u de SR&BB en ons publiek steunen. In ruil daarvoor krijgt u niet alleen kwalitatief hoogstaande optredens, maar daarnaast ontvangt u maandelijks de kleuren-versie van Track per e-mail en regelmatig ook onze nieuwsbrief.

Bovendien wordt u ieder jaar uitgenodigd voor een goed verzorgde "muzikale" avond.

Wilt u hiervan gebruik maken en ons steunen, maak dan €10,- over op IBAN NL49INGB0001006095 t.n.v. SR&BB, onder vermelding van uw naam en e-mail adres zodat u ook de nieuwsbrief en de digitale Track kunt ontvangen.

Alvast bedankt voor uw sympathie !

ADVERTEREN

We hanteren de volgende tarieven op jaarbasis

1/3 - A5 pagina € 180,-

1/2 - A5 pagina € 250,-

1/1 - A5 pagina € 450,-

BOEKINGEN

Boeking:

srbbs@ziggo.nl

T + 31 (0)6-11864851

Secretariaat:

Klaverbeemd 3, 4844 RH Terheijden
info.srbbs@xs4all.nl

Track is het magazine van de SR&BB en verschijnt maandelijks.
Oplage: 650 gedrukte exemplaren en 1250 digitaal via mail.

Vaste redacteurs: Ton Odijk, Ger van Leent, John van der Linden, Judith Cosman
Ontwerp & DTP: Veronique Ortonio, Emily Pals
Druk: Q-Print Breda

cafédebruinepij®

Kerkplein 7-Breda-telefoon 076-5214285

Openingstijden:

Maa 09.00 - 02.00

Din 09.00 - 02.00

Woe 09.00 - 02.00

Don 09.00 - 04.00

Vrij 09.00 - 04.00

Zat 09.00 - 04.00

Zon 11.00 - 00.00

info@cafedebruinepij.nl

...lekkere
muziek!

Kom en geniet op het mooiste plein onder de Grote Kerk.

cafédebruinepij®